

31 YEARS

ସ୍ଵପ୍ନ କିମ୍ବା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୫ ବୁଧବାର

ମୃଷା-୭

ଦିନ ସରେ ... କଥା ରହିଯାଏ

ମଣିଷର ଏ ଅବୋଧ ଜୀବନ କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଗୋଟେ ମହାଦୟଳାଯ ଆଳକଣ-ବିକଳଶର ପଶଖେଣ । ଗେଟେ ବିଦୂରେ ଯେଉଠେବା-ପୁଣି ତା'ଠର ଅନନ୍ତ ଅତାରେ ଅଶ୍ରୁରେ ବିଳାନ ହେବାର ଏକ ନିରନ୍ତର ପ୍ରକିମ୍ବ ! ସେଇ ଜୀବନକୁ ଭୋଗୁଥିବା ସମୟତକ ହଁ ମଣିଷ ପାଇଁ ସର୍ଗ ସ୍ମଶା । ସୁଖ-ଦୁଃଖର ଏକ ଫେଣ୍ଟାଫେଣ୍ଟ ନିର୍ଣ୍ଣା । ଅଥବା କିଛି ହଁ ପ୍ରାପ୍ତି ନାହିଁ, ରିତନ ଅପ୍ରାପ୍ତି ହଁ ମଣିଷର ଭାଷ୍ୟ ଲୋଖା ।

ତଥାପି ମଣିଷର ଆମ୍ବାକୋଷ କ'ଣ ଥାଏ କି ? ଆହୁରି ଆହୁରି ଲୋତେ ସେ । ଏଇ ଲୋତିବା ପଥ ହଁ ଅଞ୍ଚଳକଣ୍ଠରେ ଜୀବନ ସ୍ମଶା । ଆଉ ମୋହାଙ୍ଗୁ ଲୋତିବା ପଥରେ ଥାଏ କେବଳ ହଁ ବିଶ୍ଵାଦ-ମାୟ-ବିବାଶୁରତାର ପଥେଳି ।

ପ୍ରକୃତି- ପ୍ରଭୁତ ହଁ ମଣିଷର ନିକଟମ ଜୀବନ ଯେ' ମଣିଷ ହୁଏ ହୁଏ ସୁନ୍ଦର ସୁମାରି ଏ ମାୟ ମାଟିରେ ସୁନ୍ଦରିଣ ଖେଳିବା ପାଇଁ ପଠେଇ ଦିବା । ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ କିଛି ତ ପାରନ ବଚନ ଅବସୋଧରେ ଏ ମାଟିରୁ ଚାଲିଯାଏ ।

ବନ୍ଦୁଶଶ ! ସୁନ୍ଦରତମ ଏ ସୁନ୍ଦରାର ଶୋଭା ସକଳ ହଁ କେବଳ ମଣିଷର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ସାର୍ଥକ କରୁଥିବା ଏକ ଭାବୁଷ । ଆଉ ସବୁ କିମ୍ବି ତୁମ୍ଭୁ । ମେଲିଲେ ସକଳ ସମ୍ପଦ-ତୋର ରିତରେ ଆମର ଏତେ ବୈରାଗ୍ୟ କାହିଁକି ?

ସେଇ ବୈରାଗ୍ୟକୁ ପାଶେରି ଦେବା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟ ହଁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ । ଯାହା ଆମ ଚେତନା ଓ ଅଞ୍ଚଳକଣ୍ଠରୁ ମଧ୍ୟନାମ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ସେଇ ମଧ୍ୟନାମର ଏକ ଛୋଟ ଛୋଟ ହଁ 'କଥା କିମ୍ବା', ଜୀବନର କିମ୍ବି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଫୁଲ ଫୁଲିଗରେ ହ୍ୟାଏ- ପୁଲକିତ କରେ- ସାର୍ଥକ କରିଦିବା ।

"କଥାକିମ୍ବା"ର ଏଗାର ବର୍ଷର ଛୋଟ ଛୋଟ ଖୁସି ହଁ ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ତିକଳାକୁ ପହଞ୍ଚାଇ, ଜୀବନକୁ ଜଳ ଭାବରେ ଜୀବନକୁ ଦ୍ୱାରାଖେଲି ଦିବା ।

ଆମ୍ବୁ ଦସ୍ତଖତ, ସେଇ ବିଳ ମୁହଁରୁ କିଛି କିଛି ବାବି ରଖୁଥିବା ପଣେ ହଁ ଆମ ମାନକୁ ଅନନ୍ତ ଯୋଗାଇବାରେ ଯେ ସାର୍ଥକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସମ୍ପଦ ହେବ, ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଆମକୁ ଦେଇଛି... ।

